

Trots att flera av världens verkliga höjdhare inom narkotikapolitiken var på plats under WFAD och trots deras beröm över att Sverige faktiskt i positiv mening sticker ut i den internationella debatten, var ingen av de stora medierna på plats. Det mediala ointresset att rapportera om goda nyheter i kampen mot narkotika blir en utmaning för den nya styrelsen.

Inspiration, idéer och kontakter

Efter årets möte på Norra Latin i Stockholm har [World Forum Against Drugs](#) definitivt etablerat sig som en av de viktigaste internationella motkrafterna mot narkotika. **Men varför detta ointresse från media?**

Text: Pelle Olsson © (Narkotikafrågan nr 4, 2010)

Visserligen var World Forum Against Drugs andra upplaga, 24 -26 maj, betydligt mindre än premiären 2008. Deltagarlistan upptog ändå 300 personer från 60 länder i varav flera av världens främsta experter och topptjänstemän.

Cannabis, Afrika och barnens rättigheter

Tre huvudteman formade konferensen; nya forskningsrön om cannabis, narkotikan i Afrika söder om Sahara samt hur vuxnas drogmissbruk påverkar barn. Kanske var det barnperspektivet som gav delegaterna de bästa nya argumenten till försvar för det internationella narkotikaförbudet. FN:s barnkonvention är välkänd i andra sammanhang men har länge varit ett förbisett dokument i narkotikadebatten, trots att ingen konvention har så många undertecknare. Av världens länder är det bara Somalia och USA (sic!) som inte skrivit under. Folkhälsominister **Maria Larsson** tog upp de ungas situation i sitt inledningstal:

– Somliga säger att det jag väljer att göra som en vuxen människa är mitt eget ansvar. Men det är fel, fruktansvärt fel, sa hon och påpekade att barnen är de som påverkas mest av det vi gör.

Senare under konferensen utvecklade juristen **Stephan Dahlgren**, med en bakgrund i UNICEF, det som står i barnkonventionens 33:e artikel.

– Konventionsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder, innefattande lagstiftningsåtgärder, administrativa och sociala åtgärder i upplysnings syfte, för att skydda barn från olaglig användning av narkotika och psykotropa ämnen, citerade han ur konventionstexten.

Dahlgren menade att språket är glasklart. Barnens skyddsbehov måste alltid vara utgångspunkten i diskussionerna, deras perspektiv är överordnade de vuxnas eller narkotikaanvändarnas intressen.

Osvenskt att använda narkotika

President Obamas "drogtsar" **Gil Kerlikowske** intygade i sitt anförande att USA är WFAD:s vän och samarbetspartner när det gäller kampen mot narkotika.

Även **Antonio Maria Costa**, stridbar chef för FN-organet UNODC, var nöjd över konferensens inriktning. Han nämnde smugglingen av sydamerikansk kokain via Västafrika som bekymmersam och hur viktigt det är att sprida fakta om cannabis skadeverkningar. Han kopplade också ihop narkotikabekämpningen och FN:s roll med kampen för mänskliga rättigheter.

När han dessutom nämnde rätten till narkotiska smärtstillande medel, vilket är en bristvara i de flesta utvecklingsländer, var det somliga i publiken som blev förvånade. Det är visserligen FN:s uppgift att se till att den delen av narkotikahandlingen fungerar, men eftersom det samtidigt är ett stort missbruk av dessa legala medel tyckte några att det var onödigt att näst intill propagera för en ökad användning.

Costa är dock populär inom WFAD-kretsarna och fick efter sitt tal två internationella priser. [The Moxie Award från Drug Free America Foundation](#) förmedlades av organisationens ledare **Calvina Fay**. Nästa utmärkelse är ett nyinstiftat pris uppkallat efter RNS grundare, socialläkaren Nils Bejerot. Det delades ut av den svenska läkaren **Kerstin Käll**. "Med utgångspunkten i en restriktiv och balanserad drogpolicy har mr Costa kombinerat prevention och behandling med ett aldrig sviktande polisarbete mot både tillgång och efterfrågan", stod det bland annat i prismotiveringen

Även f.d drogtsaren i USA, **Robert DuPont** nämnde den svenske socialläkaren i ett av sina anföranden. DuPont menade att det till stor del var Bejerots förtjänst att Sverige slog in på den restriktiva linjen istället för att dras med i det övriga Europas, som han menade, misslyckade politik.

– Tack vare Bejerot är det osvensk att använda illegala droger, sa han.

Cannabis som medicin

En annan av huvudpersonerna under WFAD var den amerikanska drogforskaren professor **Bertha Madras**. Under flera, minst sagt faktaspäckande framträdanden, presenterade hon de senaste rönen inom cannabisforskningen. Hennes power-pointbilder blixtrade förbi – ibland alltför snabbt (men finns tillgängliga på www.wfad.se). Hon berättade också om medicinsk marijuana i en session tillsammans med landsmannen och advokaten **David Evans**. **Bägge var överens om att rökbar marijuana aldrig kan vara en bra medicin. Den syntetiska marijuana i form av tabletter och spray är godkända läkemedel, men de vetenskapliga beläggen för deras nytta är svaga, enligt Madras.**

Enligt Evans är bara 4 procent av de som röker marijuana i medicinskt syfte över 60 år, vilket tyder på att det inte alls är äldre personer med olika svåra sjukdomar som använder det, vilket förespråkarna gärna påstår. Trots att det amerikanska läkemedelsverket har underkänt rökbar marijuana har det ändå godkänts i 14 delstater. Evans nämner flera skäl till detta. Det främsta är att lobbyorganisationerna för medicinsk marijuana är välfinansierade och att den federala regeringen inte får lägga sig i omröstningarna i delstaterna. Det ska skötas av medborgarna själva och där är cannabisvännerna ofta mycket mer engagerade.

Idéer, inspiration och kontakter

Under rasterna på konferensen kunde delegaterna träffa varandra och byta e-postadresser. En av dem var **Ulrika Aunes** som aldrig direkt arbetat med narkotikafrågor utan deltog tack vare sitt intresse för humanitärt arbete. Bland annat har hon tjänstgjort som logistiker åt [FN:s flyktingorgan UNHCR i Irak](#).

– Forumet har breddat min helhetssyn på samhället och världen, sa hon och tyckte att chansen till internationellt nätverkande var en viktig poäng.

Nadya Avsievich, ordförande för den drogförebyggande organisationen [Kalegium i Pinsk](#), Vitryssland framhöll också det personliga mötet med andra.

– Det är mycket betydelsefullt att det ordnas en internationellt forum som är klart *mot* narkotika. Många andra konferenser jag varit på handlar om narkotikapolitik utan ett klart ställningstagande. Det här ger mig nya idéer, inspiration och kontakter, sa hon.

Hon träffade till exempel **Erik Nilsson**, konsulent på [Ersta vändpunkten i Stockholm](#). Kanske leder det till en vitryskt studiebesök. Det nya som Erik Nilsson lärt sig är framför allt artikel 33 i FN:s barnkonvention.

– Det hade jag ingen kunskap om tidigare, men det är ju en viktig del av mitt arbete med barn till missbrukare.

Frans Koopmans, talesperson för [Hoop foundation i Holland](#) hade i likhet med Nadya Avsievich varit på många konferenser om narkotika tidigare.

– Det är sällan det framförs ett tydligt drogfritt budskap sa han. Ett sånt här möte på kvalificerad vetenskaplig nivå när det gäller cannabis är nyttig för oss som deltar i den holländska debatten. Det är uppenbart att de vi behöver är en mer restriktiv politik, inte ytterligare liberaliseringar.

Liza Boëthius som både arbetar inom [narkomanvården i Gävle](#) och är kommunpolitiker i Uppsala för (V) var också nöjd med årets WFAD, även om hon tyckte att årets möte var lite tamare än förra forumet. **Att hon fått nya argument mot cannabis tycker hon är extra bra eftersom hon behöver mer kunskaper när hon diskuterar med unga människor.**

– Tyvärr är mitt parti det sämsta när det gäller de här frågorna men vi är många vänsterpartister som har en restriktiv syn på narkotikapolitiken, sa hon.

Portugal

WFAD är mer manifestation och förmedling av fakta än ett debattforum. Lite polemik uppstod dock efter den portugisiska narkomanvårdsläkaren **Manuel Pinto Coehlos** tal. Portugal har pekats ut som ett lyckat exempel på en liberalisering narkotikapolitiken, vilket Coelho tillbakavisade med hjälp av statistiska uppgifter om ökat missbruk sedan avkriminaliseringen av bruket infördes 2001. Coelho avvisade synen på narkomani som en sjukdom och var emot behandling med metadon. Hans landsman och kollega dr **António Carlos Ramalheira** protesterade mot Coelhos beskrivning från sin plats bland åhörarna.

– Coelho är ensam i Portugal om sin fundamentalistiska syn som helt avfärdar ersättningsdroger, sa Ramalheira efteråt till Narkotikafrågan. De siffror han presenterade var inte felaktiga, men hans tolkning om fördubblat missbruk efter 2001 är felaktig.

Ramalheira, som använder både drogfri behandling och metadon beklagar att WFAD enbart låtit en sådan extrem person som Coelho fått framföra vad om händer i Portugal.

Även Jörgen Svidén, svensk chef för [ECAD](#), European Cities against drugs var tveksam till delar av Coelhos filosofi.

– En sån här konferens blir lätt en tävling vem som är mest emot narkotika. Jag är inte med i den tävlingen. Jag tror att om man ska vinna i den här frågan måste vi ta bort striden mellan de olika linjerna, mellan sjukdomsbegreppet och motsatsen. Vi måste ha en balanserad debatt.

Ointresse i medierna

Konferensen avslutades med en kongress för den nybildade organisationen [World Federation Against Drugs](#). Förrre IOGT/NTO-ordföranden **Sven-Olov Carlsson** valdes till president, **Josephine Baxter**, Australien blev vice

president och **Per Johansson**, generalsekreterare i [RNS](#), valdes till sekreterare. Alla världsdelar finns representerade i styrelsen.

Trots att flera av världens verkliga höjdare inom narkotikapolitiken var på plats under WFAD och trots deras beröm över att Sverige faktiskt i positiv mening sticker ut i den internationella debatten, var ingen av de stora medierna på plats. Det mediala ointresset att rapportera om goda nyheter i kampen *mot* narkotika blir en utmaning för den nya styrelsen.